

Arrest

**nr. 341 795 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 16 september 2022.

Op 23 februari 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 23 maart 2023 besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijk ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming. Bij arrest nr. 329 274 van 3 juli 2025 wordt deze beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) omdat het administratief dossier noch de notities van het persoonlijk onderhoud bevat, noch de door verzoeker neergelegde stukken.

Op 18 september 2025 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op [...] 1985 in Mtskheta. U bent gescheiden sinds september 2022. U heeft twee kinderen die zich in Georgië bij de moeder, uw voormalige echtgenote, bevinden. U was verkoopmanager voor een chocoladebedrijf.

U bent sinds 2003 lid en aanhanger van de Nationale Beweging. U was hoofdcoördinator van de regio Mtskheta-Mtianeti voor de Nationale Beweging. U moest mensen mobiliseren om aan manifestaties deel te nemen en opdrachten geven aan de coördinatoren binnen uw regio. U werd omwille van uw politieke voorkeur bedreigd, ook met de dood bedreigd, en onderdrukt door de politie en de criminele autoriteiten die samenwerken met de politie. Sedert 2012 werd u minimum twee keer per maand meegenomen door de politie en in elkaar geslagen. U en uw vrouw hebben deelgenomen aan een manifestatie op 22 juni 2019 en u werd toen samen met uw vrouw geslagen door de politie. Uw vrouw was zwanger en heeft toen haar kind verloren. U bent zelf ook verwond geraakt en werd overgebracht naar het ziekenhuis waar u enkele dagen verbleef. Ongeveer anderhalf jaar geleden heeft de politie u proberen wurgen. U werd ook twee keer officieel gearresteerd, een keer in augustus 2022 en een keer in september 2022. U vermoedt ook dat u vergiftigd bent geweest door de politie toen u twee dagen vastzat op de politieafdeling. U werd sedert 2019 ook vervolgd door de politie omwille van een diefstal van bouw materiaal waar u niets mee te maken had. Daarbij zouden uw telefonische gesprekken zijn afgeluisterd. Sedert 2016 of 2017 werden u en uw familie ook bedreigd door criminele autoriteiten. Ze zouden u iets ergs aandoen indien u de opdrachten van de regering niet zou uitvoeren. U bent nooit ingegaan op wat de criminele autoriteiten u hebben gevraagd. Omdat u de laatste tijd nog meer bedreigd werd en onderdrukt werd en u bang was dat er iets aan uw gezin zou komen bent u op 10 september 2022 vertrokken uit Georgië. Via Turkije en Hongarije reisde u naar België, waar u aankwam op 12 september 2022.

Op 16 september 2022 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw paspoort (origineel), uw identiteitskaart (origineel), uw lidkaart van de Nationale Beweging (origineel), uw klacht tegen de politie betreffende het incident van 2019 (origineel), een referentiebrieven van de Nationale Beweging (origineel), een medisch document betreffende het incident van 2019 (origineel), foto's van verwondingen als gevolg van een nieuw incident (origineel), een attest van een bloedvergiftiging (origineel), een certificaat van deelname aan de oorlog tegen de Russische Federatie van 2008 (origineel) en een attest van uw militaire opleiding (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest valselyk gearresteerd te worden door de politie of vermoord te worden door criminele autoriteiten in Georgië omwille van uw politieke voorkeur.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelyk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelyk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielaas.

Ten eerste kan het CGVS geen enkel geloof hechten aan uw profiel als hoofdcoördinator van de regio Mtskheta-Mtianeti voor de Nationale Beweging, wat de reden zou zijn van de veelvuldige vervolging waarvan u beweerde het slachtoffer te zijn. Zo legt u wel bijzonder vage en weinigzeggende verklaringen af over uw activiteiten als hoofdcoördinator van de Nationale Beweging. U verklaarde wel dat het uw functie was mensen te mobiliseren om aan manifestaties deel te nemen en opdrachten te geven aan de coördinatoren

binnen uw regio. Wanneer daar echter meer informatie over werd gevraagd kon u nauwelijks iets toevoegen. Er werd u gevraagd wat het inhoudt met de coördinatoren te werken. U antwoordde: 'Aan hun opdrachten geven. Wie wat moest doen.' Op de vraag direct daarna of er nog andere dingen waren die u deed verklaarde u geen andere functie te hebben. Er werd u dan verder concreet gevraagd of u een paar voorbeelden kon geven van zaken die u als hoofdcoördinator moest doen voor uw partij, tussen twee verkiezingen in. U kon daar enkel in heel algemene termen op antwoorden. U verklaarde: 'Als ik opdrachten kreeg van mijn leidinggevende, dan moest ik die opdrachten uitvoeren.' Wanneer u dan gevraagd werd wat dit concreet inhield kon u helemaal niets toevoegen. U verklaarde: 'Niet iets speciaals. Ik kan er niet direct opkomen. Ik kan het niet herinneren. Ik was vooral actief tijdens de verkiezingsperiodes (CGVS, 23.02.2023, p. 4-7).' Dat u er niet in slaagt concrete voorbeelden te geven van wat uw taken waren als er geen verkiezingen waren, is toch wel heel bevreemdend te noemen. We mogen toch redelijkerwijze verwachten dat u uw functie concreet kan uitleggen gezien u hoofdcoördinator voor de Nationale Partij van een specifieke regio was en dit sinds 2003. We moeten hier nog aan toevoegen dat ook de documenten die u aanbrengt ter ondersteuning van uw verklaringen voor het CGVS, louter op zich genomen, niet kunnen overtuigen van het u aangemeten profiel. Uw lidkaart van de Nationale Beweging kan wel een indicatie zijn voor het feit dat u aanhanger was van de Nationale Beweging maar zegt op zich nog niets over uw activiteiten voor die politieke partij. De referentiebrief van de Nationale Beweging verwijst weliswaar naar uw functie binnen de Nationale Beweging maar het gesolliciteerd karakter van deze brief kan absoluut niet worden uitgesloten, zeker gezien u zelf zo weinig weet over uw beweerde politieke functie. U kan, op uitdrukkelijke vraag van het CGVS, ook helemaal geen overtuigende bewijzen voorleggen, ook niet nadat u daarvoor de nodige tijd voor heeft gekregen, niet van manifestaties of bijeenkomsten waaraan u als hoofdcoördinator deelnam maar ook niet van concrete zaken die u voor de Nationale Beweging deed (CGVS, 23.02.2023, p. 6). Ook tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) slaagde u er ook niet in overtuigende bewijzen voor te leggen van uw politiek profiel. Dat is toch wel bijzonder vreemd te noemen indien u werkelijk hoofdcoördinator was voor de Nationale Beweging. Op basis van al de voorgaande pertinente bevindingen kan dan ook absoluut geen geloof worden gehecht aan uw politiek profiel.

Ten tweede, wanneer we even afstand nemen van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw politiek profiel, dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de intensieve vervolging waarvan u het slachtoffer beweerde te zijn ook helemaal niet in lijn liggen met de toenmalige herkomstlandeninformatie die beschikbaar is over Georgië en die van toepassing is op de periode voor uw vertrek uit Georgië op 10 september 2022. U verklaarde immers dat u minimum twee keer per maand bent meegenomen door de politie en u in elkaar werd geslagen, u werd ook met de dood bedreigd door de politie, u bent twee keer officieel gearresteerd geweest, u bent volgens uw verklaringen ook vergiftigd geweest, uw telefonische gesprekken werden afgeluisterd en u werd ook bedreigd door criminele autoriteiten die werkten in opdracht van de regering (CGVS, 23.02.2023, p. 8-11), wat toch allemaal wijst op een heel intensief karakter van de door uw beweerde vervolging. U verklaarde daarnaast ook dat u helemaal geen uitzondering was. Iedereen die actief was voor de Nationale Beweging zou geïsoleerd geweest zijn door de politie in Georgië, ook mensen die slechts sporadisch voor de Nationale Beweging werkten (CGVS, 23.02.2023, p. 10-11). Het intensief karakter van de door u beweerde vervolging staat echter in schril contrast met de toenmalige landeninformatie over Georgië dat een accuraat beeld schetst van de situatie voor 2023. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigden de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen voor 2023 in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak wezen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kon worden, was er toen echter geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het toenmalige regime, waaronder ook uw politiek profiel valt, onder meer gezien uw activiteiten zich vooral situeerden binnen de verkiezingsperiodes, in zoverre dit profiel al aannemelijk zou zijn, quod non in casu. Het bovenstaande neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten konden plaatsvinden. In hoeverre laaggeplaatste opposanten/critici van het toenmalige regime blootstonden aan (pogingen tot) druk en intimidatie vanwege de autoriteiten en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken. U toont helemaal niet aan waarom u een uitzondering zou zijn op de toenmalige landeninformatie over Georgië.

Ten derde is het wel bijzonder opmerkelijk dat u verklaarde heel intensief te zijn vervolgd sedert 2012, onder meer door bijvoorbeeld minimum twee keer per maand in elkaar te zijn geslagen door de politie (CGVS, 23.02.2023, p. 8), en u toch pas voor het eerst een klacht heeft ingediend tegen de politie in juni 2019 naar aanleiding van een manifestatie op 22 juni 2019 waarbij u samen met uw vrouw geslagen werd door de

politie. Tegen de criminele autoriteiten die u lastig vielen heeft u al helemaal geen klacht ingediend. Indien u werkelijk zo intensief werd vervolgd mag men dan toch redelijkerwijze verwachten dat u eerder, al dan niet in samenspraak met de Nationale Beweging, een klacht zou hebben ingediend tegen de vervolgers. U kan verder ook helemaal niet aannemelijk maken waarom u pas in 2022 uit Georgië zou zijn vertrokken, 10 jaar na het begin van de problemen die u beweerd te hebben meegemaakt. Deze vaststellingen doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ten vierde dient te worden vermeld dat u ook helemaal geen bewijzen voorlegde met betrekking tot de twee officiële arrestaties waarvan u het slachtoffer werd, uw vervolging omwille van een vermeende diefstal van bouwmaterialen, de bloedvergiftiging die heeft plaatsgevonden en de bedreigingen door criminele autoriteiten die werkten in opdracht van de overheid, allemaal door u beweerde problemen die het gevolg zouden zijn van uw politieke voorkeur, en dit in weerwil van het feit dat, gezien u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, de bewijslast in beginsel op uw schouders rust. Zonder ook maar het minste begin van bewijs is het sowieso helemaal niet geloofwaardig dat de twee arrestaties buitenwettelijke arrestaties zouden zijn en niet reguliere administratieve arrestaties bij het niet respecteren van de avondklok in tijden van COVID-19 en dit zeker gezien u zelf aangaf gearresteerd te zijn geweest om 20 na één uur na middernacht (CGVS, 23.02.2023, p. 8). Er zijn evenmin indicaties dat de vervolging die er is omwille van diefstal van bouwmaterialen (CGVS, 23.02.2023, p. 9) een buitenwettelijk gerechtelijk onderzoek uitmaakt en vervolging zou zijn omwille van uw vermeende politieke voorkeur. Er is ook helemaal geen bewijs dat de bloedvergiftiging die u zou opgelopen hebben een vergiftiging door de politie was (CGVS, 23.02.2023, p. 3) en niet het resultaat van een ernstige infectie. Wat betreft de bedreiging door criminele autoriteiten (CGVS, 23.02.2023, p. 10) waarvoor er al evenmin een begin van bewijs is, dient te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk werd bevonden dat de overheid u vervolgt, zoals hoger beargumenteerd, waardoor het dan ook niet aannemelijk is dat de regering criminele autoriteiten zou inhuren om u lastig te vallen.

Ten vijfde moet het CGVS er u, met betrekking tot het incident van 22 juni 2019, waarbij u tijdens een manifestatie samen met uw voormalige echtgenote werd geslagen door de politie, op wijzen dat er ernstige inconsistenties aanwezig zijn tussen uw verklaringen over die gebeurtenissen en de elementen die voortkomen uit de documenten dat u ter zake heeft voorgelegd, met name een medisch document dat werd opgesteld naar aanleiding van de verwondingen die u opliep na de manifestatie van 22 juni 2019 en een klacht tegen de politie naar aanleiding van datzelfde incident. In het persoonlijk onderhoud voor het CGVS beweerde u dat u en uw voormalige echtgenote in elkaar werden geslagen door de politie tijdens de manifestatie van 22 juni 2019 en u hierover een klacht tegen de politie heeft ingediend (CGVS, 23.02.2023, p. 9 en p. 11). Uit de zogenaamde klacht tegen de politie blijkt echter helemaal niet dat uw klacht tegen de politie zou zijn gericht. Dit blijkt bovendien ook helemaal niet uit het medisch document waarin geen melding wordt gemaakt van de politie als dader maar er sprake is van 'vreemden' als de daders van de feiten. Er moet ook worden opgemerkt dat, zelfs wanneer u aanwezig was op het incident en u en uw voormalige echtgenote het slachtoffer waren van fysiek geweld, dit eenmalige feit dan nog kan niet gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uitmaakt. Uit landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie hoger) blijkt weliswaar dat er in periodes van verkiezingen inderdaad verhoogde spanningen zijn, in het bijzonder tussen de regeringspartijen en oppositiepartijen, maar het incident op 22 juni 2019 waarbij u en uw voormalige echtgenote het slachtoffer waren van fysiek geweld volgens uw verklaringen blijft een eenmalig feit en maakt geen vervolging uit. Er dient bovendien opgemerkt dat er geen bewijzen zijn dat de agressie op 22 juni 2019 de oorzaak zou zijn van het miskraam van uw voormalige echtgenote (CGVS-vragenlijst, vraag 5).

Voorgaande vaststellingen halen uw algemene geloofwaardigheid dan ook helemaal onderuit en doen in het bijzonder uw profiel als hoofdcoördinator van de regio Mtskheta-Mtianeti voor de Nationale Beweging te niet.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort en uw identiteitskaart bewijzen enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. Uw lidkaart van de Nationale Beweging en de referentiebrief van de Nationale Beweging werden hoger reeds besproken waarbij werd aangegeven dat uw lidkaart van de Nationale Beweging wel een indicatie kan zijn voor het feit dat u aanhanger was van de Nationale Beweging maar die lidkaart op zich nog niets zegt over uw activiteiten voor die politieke partij. Over de referentiebrief van de Nationale Beweging werd besloten dat die weliswaar naar uw functie binnen de Nationale Beweging verwijst maar het gesolliciteerd karakter van deze brief absoluut niet kan worden uitgesloten, zeker gezien u zelf zo weinig weet over uw beweerde politieke functie. In dit verband moet ook nog worden vermeld dat om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, het document dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Met betrekking tot uw klacht tegen de politie betreffende het incident van 2019 en het medisch document betreffende het incident van 2019 dient te worden aangegeven dat het CGVS het feit dat u en uw vrouw het slachtoffer zouden geweest zijn van agressie op 22 juni 2019 an sich niet in twijfel trekt maar daarbij wel moet opgemerkt worden dat, zoals hoger reeds aangegeven, die documenten helemaal

geen indicatie zijn voor uw verklaringen dat u en uw voormalige echtgenote zouden zijn aangevallen door politie. Dit eenmalige feit van agressie maakt an sich ook nog geen vervolging uit. De foto's van verwondingen die worden toegekend aan een ander incident dan dat van 22 juni 2019 kunnen ons niets zeggen over de context waarin die verwondingen zijn opgelopen en kunnen bijgevolg al helemaal niet worden toegeschreven aan feiten van vervolging omwille een vermeend politiek profiel dat ongeloofwaardig werd bevonden. Het attest van een bloedvergiftiging is enkel een indicatie dat u een bloedvergiftiging heeft opgelopen maar vermog niet aan te tonen dat dit niet het gevolg was van een ernstige infectie, zoals hoger reeds aangeven, en al zeker is dit attest geen indicatie dat u zou vergiftigd geweest zijn door de politie. Het certificaat van deelname aan de oorlog tegen de Russische Federatie van 2008 en het attest van uw militaire opleiding toont aan dat u een militaire opleiding heeft genoten en u actief was in de oorlog van Georgië tegen de Russische Federatie in 2008 wat niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Verder meent hij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 13 januari 2026 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus, Georgië. Algemene situatie* van 12 februari 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1

van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.3. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker bij terugkeer naar Georgië vreest om valselijk gearresteerd te worden door de politie of vermoord te worden door criminele autoriteiten omwille van zijn politiek engagement voor de United National Movement. Voor een verdere samenvatting van het asielaanvraag verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.4. Na lezing van het (nu volledige) administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

5.4.1. Uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 12 februari 2025, waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt verwezen, blijkt dat er actueel geen sprake is van een veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete of nuttige elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

5.4.2. Verzoeker dient te concretiseren dat hij omwille van zijn politiek profiel nood heeft aan internationale bescherming. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken, erin slaagt om aan te tonen dat er in zijn concreet geval sprake is van vervolging als laaggeplaatste opposant/criticus van het huidige regime. De Raad treedt de volgende pertinente beoordeling van de commissaris-generaal bij:

“Ten eerste kan het CGVS geen enkel geloof hechten aan uw profiel als hoofdcoördinator van de regio Mtskheta-Mtianeti voor de Nationale Beweging, wat de reden zou zijn van de veelvuldige vervolging waarvan u beweerde het slachtoffer te zijn. Zo legt u wel bijzonder vage en weinigzeggende verklaringen af over uw activiteiten als hoofdcoördinator van de Nationale Beweging. U verklaarde wel dat het uw functie was mensen te mobiliseren om aan manifestaties deel te nemen en opdrachten te geven aan de coördinatoren binnen uw regio. Wanneer daar echter meer informatie over werd gevraagd kon u nauwelijks iets toevoegen. Er werd u gevraagd wat het inhoudt met de coördinatoren te werken. U antwoordde: ‘Aan hun opdrachten geven. Wie wat moest doen.’ Op de vraag direct daarna of er nog andere dingen waren die u deed verklaarde u geen andere functie te hebben. Er werd u dan verder concreet gevraagd of u een paar voorbeelden kon geven van zaken die u als hoofdcoördinator moest doen voor uw partij, tussen twee verkiezingen in. U kon daar enkel in heel algemene termen op antwoorden. U verklaarde: ‘Als ik opdrachten kreeg van mijn leidinggevende, dan moest ik die opdrachten uitvoeren.’ Wanneer u dan gevraagd werd wat dit concreet inhield kon u helemaal niets toevoegen. U verklaarde: ‘Niet iets speciaals. Ik kan er niet direct opkomen. Ik kan het niet herinneren. Ik was vooral actief tijdens de verkiezingsperiodes (CGVS, 23.02.2023, p. 4-7).’ Dat u er niet in slaagt concrete voorbeelden te geven van wat uw taken waren als er geen verkiezingen waren, is toch wel heel bevreemdend te noemen. We mogen toch redelijkerwijze verwachten dat u uw functie concreet kan uitleggen gezien u hoofdcoördinator voor de Nationale Partij van een specifieke regio was en dit sinds 2003. We moeten hier nog aan toevoegen dat ook de documenten die u aanbrengt ter

ondersteuning van uw verklaringen voor het CGVS, louter op zich genomen, niet kunnen overtuigen van het u aangemeten profiel. Uw lidkaart van de Nationale Beweging kan wel een indicatie zijn voor het feit dat u aanhanger was van de Nationale Beweging maar zegt op zich nog niets over uw activiteiten voor die politieke partij. De referentiebrieven van de Nationale Beweging verwijst weliswaar naar uw functie binnen de Nationale Beweging maar het gesolliciteerd karakter van deze brieven kan absoluut niet worden uitgesloten, zeker gezien u zelf zo weinig weet over uw beweerd politieke functie. U kan, op uitdrukkelijke vraag van het CGVS, ook helemaal geen overtuigende bewijzen voorleggen, ook niet nadat u daarvoor de nodige tijd voor heeft gekregen, niet van manifestaties of bijeenkomsten waaraan u als hoofdcoördinator deelnam maar ook niet van concrete zaken die u voor de Nationale Beweging deed (CGVS, 23.02.2023, p. 6). Ook tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) slaagde u er ook niet in overtuigende bewijzen voor te leggen van uw politiek profiel. Dat is toch wel bijzonder vreemd te noemen indien u werkelijk hoofdcoördinator was voor de Nationale Beweging. Op basis van al de voorgaande pertinente bevindingen kan dan ook absoluut geen geloof worden gehecht aan uw politiek profiel.

Ten tweede, wanneer we even afstand nemen van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw politiek profiel, dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de intensieve vervolging waarvan u het slachtoffer beweerde te zijn ook helemaal niet in lijn liggen met de toenmalige herkomstlandeninformatie die beschikbaar is over Georgië en die van toepassing is op de periode voor uw vertrek uit Georgië op 10 september 2022. U verklaarde immers dat u minimum twee keer per maand bent meegenomen door de politie en u in elkaar werd geslagen, u werd ook met de dood bedreigd door de politie, u bent twee keer officieel gearresteerd geweest, u bent volgens uw verklaringen ook vergiftigd geweest, uw telefonische gesprekken werden afgeluisterd en u werd ook bedreigd door criminele autoriteiten die werkten in opdracht van de regering (CGVS, 23.02.2023, p. 8-11), wat toch allemaal wijst op een heel intensief karakter van de door uw beweerd vervolging. U verklaarde daarnaast ook dat u helemaal geen uitzondering was. Iedereen die actief was voor de Nationale Beweging zou gevisieerd geweest zijn door de politie in Georgië, ook mensen die slechts sporadisch voor de Nationale Beweging werkten (CGVS, 23.02.2023, p. 10-11). Het intensief karakter van de door u beweerd vervolging staat echter in schril contrast met de toenmalige landeninformatie over Georgië dat een accuraat beeld schetst van de situatie voor 2023. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigden de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen voor 2023 in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak wezen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kon worden, was er toen echter geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het toenmalige regime, waaronder ook uw politiek profiel valt, onder meer gezien uw activiteiten zich vooral situeerden binnen de verkiezingsperiodes, in zoverre dit profiel al aannemelijk zou zijn, quod non in casu. Het bovenstaande neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten konden plaatsvinden. In hoeverre laaggeplaatste opposanten/critici van het toenmalige regime blootstonden aan (pogingen tot) druk en intimidatie vanwege de autoriteiten en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken. U toont helemaal niet aan waarom u een uitzondering zou zijn op de toenmalige landeninformatie over Georgië.

Ten derde is het wel bijzonder opmerkelijk dat u verklaarde heel intensief te zijn vervolgd sedert 2012, onder meer door bijvoorbeeld minimum twee keer per maand in elkaar te zijn geslagen door de politie (CGVS, 23.02.2023, p. 8), en u toch pas voor het eerst een klacht heeft ingediend tegen de politie in juni 2019 naar aanleiding van een manifestatie op 22 juni 2019 waarbij u samen met uw vrouw geslagen werd door de politie. Tegen de criminele autoriteiten die u lastig vielen heeft u al helemaal geen klacht ingediend. Indien u werkelijk zo intensief werd vervolgd mag men dan toch redelijkerwijze verwachten dat u eerder, al dan niet in samenspraak met de Nationale Beweging, een klacht zou hebben ingediend tegen de vervolgers. U kan verder ook helemaal niet aannemelijk maken waarom u pas in 2022 uit Georgië zou zijn vertrokken, 10 jaar na het begin van de problemen die u beweerd te hebben meegemaakt. Deze vaststellingen doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanspraak.

Ten vierde dient te worden vermeld dat u ook helemaal geen bewijzen voorlegde met betrekking tot de twee officiële arrestaties waarvan u het slachtoffer werd, uw vervolging omwille van een vermeende diefstal van bouwmaterialen, de bloedvergiftiging die heeft plaatsgevonden en de bedreigingen door criminele autoriteiten die werkten in opdracht van de overheid, allemaal door u beweerd problemen die het gevolg zouden zijn van uw politieke voorkeur (...). Zonder ook maar het minste begin van bewijs is het sowieso helemaal niet geloofwaardig dat de twee arrestaties buitenwettelijke arrestaties zouden zijn en niet reguliere administratieve arrestaties bij het niet respecteren van de avondklok in tijden van COVID-19 en dit zeker gezien u zelf aangaf gearresteerd te zijn geweest om 20 na één uur na middernacht (CGVS, 23.02.2023, p. 8). Er zijn evenmin indicaties dat de vervolging die er is omwille van diefstal van bouwmaterialen (CGVS, 23.02.2023, p. 9) een

buitenwettelijk gerechtelijk onderzoek uitmaakt en vervolging zou zijn omwille van uw vermeende politieke voorkeur. Er is ook helemaal geen bewijs dat de bloedvergiftiging die u zou opgelopen hebben een vergiftiging door de politie was (CGVS, 23.02.2023, p. 3) en niet het resultaat van een ernstige infectie. Wat betreft de bedreiging door criminele autoriteiten (CGVS, 23.02.2023, p. 10) waarvoor er al evenmin een begin van bewijs is, dient te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk werd bevonden dat de overheid u vervolgt, zoals hoger beargumenteerd, waardoor het dan ook niet aannemelijk is dat de regering criminele autoriteiten zou inhuren om u lastig te vallen.

Ten vijfde moet het CGVS er u, met betrekking tot het incident van 22 juni 2019, waarbij u tijdens een manifestatie samen met uw voormalige echtgenote werd geslagen door de politie, op wijzen dat er ernstige inconsistenties aanwezig zijn tussen uw verklaringen over die gebeurtenissen en de elementen die voortkomen uit de documenten dat u ter zake heeft voorgelegd, met name een medisch document dat werd opgesteld naar aanleiding van de verwondingen die u opliep na de manifestatie van 22 juni 2019 en een klacht tegen de politie naar aanleiding van datzelfde incident. In het persoonlijk onderhoud voor het CGVS beweerde u dat u en uw voormalige echtgenote in elkaar werden geslagen door de politie tijdens de manifestatie van 22 juni 2019 en u hierover een klacht tegen de politie heeft ingediend (CGVS, 23.02.2023, p. 9 en p. 11). Uit de zogenaamde klacht tegen de politie blijkt echter helemaal niet dat uw klacht tegen de politie zou zijn gericht. Dit blijkt bovendien ook helemaal niet uit het medisch document waarin geen melding wordt gemaakt van de politie als dader maar er sprake is van 'vreemden' als de daders van de feiten. Er moet ook worden opgemerkt dat, zelfs wanneer u aanwezig was op het incident en u en uw voormalige echtgenote het slachtoffer waren van fysiek geweld, dit eenmalige feit dan nog kan niet gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uitmaakt. Uit landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie hoger) blijkt weliswaar dat er in periodes van verkiezingen inderdaad verhoogde spanningen zijn, in het bijzonder tussen de regeringspartijen en oppositiepartijen, maar het incident op 22 juni 2019 waarbij u en uw voormalige echtgenote het slachtoffer waren van fysiek geweld volgens uw verklaringen blijft een eenmalig feit en maakt geen vervolging uit. Er dient bovendien opgemerkt dat er geen bewijzen zijn dat de agressie op 22 juni 2019 de oorzaak zou zijn van het miskraam van uw voormalige echtgenote (CGVS-vragenlijst, vraag 5).

Voorgaande vaststellingen halen uw algemene geloofwaardigheid dan ook helemaal onderuit en doen in het bijzonder uw profiel als hoofdcoördinator van de regio Mtskheta-Mtianeti voor de Nationale Beweging te niet."

Verzoeker maakt geenszins met concrete elementen aannemelijk dat bovenstaande beoordeling niet correct is. In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat het CGVS hem ten onrechte de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd. Hij stelt dat hij wel degelijk gevaar loopt in Georgië en vreest gearresteerd te worden en het slachtoffer te worden van represailles vanwege de autoriteiten omwille van zijn politiek engagement voor de United National Movement. Bij terugkeer naar Georgië vreest hij dat de autoriteiten hem valselijk diverse strafbare feiten in zijn schoenen zullen schuiven om op die manier met hem af te rekenen als reactie op zijn politiek engagement en zijn kritiek op de machthebbers van het land. Hij is ervan overtuigd dat hij bij een eventuele rechtszaak niet op een eerlijk proces zal kunnen rekenen en dat hij geen schijn van kans zal hebben om zijn onschuld aan te tonen. Hij verwijst naar het feit dat hij de voorbije jaren reeds meermaals werd gearresteerd onder valse voorwendselen. Hij meent dat het CGVS zijn problemen ten onrechte heeft geringschat. De benadering van het CGVS dat uit algemene informatie blijkt dat er in Georgië geen sprake is van systematische vervolging omwille van politieke redenen, acht verzoeker te algemeen en theoretisch. Hij verwijst naar zijn uitgebreide verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS en meent dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheden ter plaatse, noch met zijn persoonlijkheid. Het CGVS had een grondiger onderzoek moeten voeren naar zijn aangehaalde asielmotieven. Hij verwijst naar de fysieke aanval op 22 juni 2019 die voor hem de aanleiding was om Georgië te verlaten. Inzake de vaagheden in zijn verklaringen stelt hij dat de hoeveelheid verklaringen die wél voldoende helder en gedetailleerd waren in ruime mate het aantal verklaringen overstijgt die misschien, op enkele onderdelen, niet helemaal helder waren. Hij meent dat zijn verklaringen overtuigend en doorleefd zijn verteld. Indien zijn verklaringen niet accuraat waren, wijdt verzoeker dit aan een onderliggende psychische problematiek waarmee hij kampt. Door de jarenlange intimidaties vanwege agenten en criminelen in opdracht van de overheid, lijdt hij aan stress en geheugenproblemen.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift geenszins in om bovenstaande pertinente motieven te weerleggen of te verklaren. Hij beperkt zich tot het poneren van een vrees, het louter herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en het op algemene wijze bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder enige concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

Waar verzoeker opwerpt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn onderliggende psychische problematiek die hij ten gevolge van de gebeurtenissen in Georgië zou hebben opgelopen, merkt de Raad op dat verzoeker hierover geen enkele verdere duiding in concreto geeft en nalaat enig medisch

attest voor te leggen waaruit kan worden afgeleid dat hij ten gevolge van een psychische problematiek niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verder stelt de Raad vast dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat deze op een normale wijze heeft plaatsgevonden.

5.4.3. Tot slot treedt de Raad de pertinente beoordeling van de commissaris-generaal inzake de door verzoeker neergelegde stukken eveneens bij, die door verzoeker volledig ongemoeid wordt gelaten:

“De door u vorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort en uw identiteitskaart bewijzen enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. Uw lidkaart van de Nationale Beweging en de referentiebrieven van de Nationale Beweging werden hoger reeds besproken waarbij werd aangegeven dat uw lidkaart van de Nationale Beweging wel een indicatie kan zijn voor het feit dat u aanhanger was van de Nationale Beweging maar die lidkaart op zich nog niets zegt over uw activiteiten voor die politieke partij. Over de referentiebrieven van de Nationale Beweging werd besloten dat die weliswaar naar uw functie binnen de Nationale Beweging verwijst maar het gesolliciteerd karakter van deze brieven absoluut niet kan worden uitgesloten, zeker gezien u zelf zo weinig weet over uw beweerd politieke functie. In dit verband moet ook nog worden vermeld dat om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, het document dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Met betrekking tot uw klacht tegen de politie betreffende het incident van 2019 en het medisch document betreffende het incident van 2019 dient te worden aangegeven dat het CGVS het feit dat u en uw vrouw het slachtoffer zouden geweest zijn van agressie op 22 juni 2019 an sich niet in twijfel trekt maar daarbij wel moet opgemerkt worden dat, zoals hoger reeds aangegeven, die documenten helemaal geen indicatie zijn voor uw verklaringen dat u en uw voormalige echtgenote zouden zijn aangevallen door politie. Dit eenmalige feit van agressie maakt an sich ook nog geen vervolging uit. De foto's van verwondingen die worden toegekend aan een ander incident dan dat van 22 juni 2019 kunnen ons niets zeggen over de context waarin die verwondingen zijn opgelopen en kunnen bijgevolg al helemaal niet worden toegeschreven aan feiten van vervolging omwille een vermeend politiek profiel dat ongeloofwaardig werd bevonden. Het attest van een bloedvergiftiging is enkel een indicatie dat u een bloedvergiftiging heeft opgelopen maar vermog niet aan te tonen dat dit niet het gevolg was van een ernstige infectie, zoals hoger reeds aangegeven, en al zeker is dit attest geen indicatie dat u zou vergiftigd geweest zijn door de politie. Het certificaat van deelname aan de oorlog tegen de Russische Federatie van 2008 en het attest van uw militaire opleiding toont aan dat u een militaire opleiding heeft genoten en u actief was in de oorlog van Georgië tegen de Russische Federatie in 2008 wat niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS.”

5.5. Het verweer van verzoeker is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van de motieven blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

5.6. Er kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.7. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.10. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch een manifeste appreciatiefout kan worden aangenomen.

5.12. Waar verzoeker ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS